

nu kan hun ikke forstå andet, end at jeg ønsker mit parti eller mig selv udmeldt af den aftale, vi har om denne lov, så foruden logikken kniber det altså også med forståelsen.

Jeg er så realistisk, så virkelighedsnær, at jeg er vel vidende om – det er jeg ikke bleg for at indrømme – at jeg såvel som partiet Venstre og alle andre med undtagelse af de helt kompromisløse her i salen har været med til at gøre ting, som jeg ikke finder gode nok. Men jeg kunne ikke få dem gjort bedre! Er det forkert? Er det demokratisk, parlamentarisk, menneskeligt forkert? Det er derfor, jeg talte om, at vi er nogle, der ligger vågne, fordi vi synes, vi ikke er gode nok, mens andre – som minder meget om fru Fergo – ligger vågne, fordi de ikke synes, vi er strenge nok. Men jeg har ikke sagt, at jeg melder mig ud eller distancerer mig. Jeg har et fuldt medansvar, og fortolkningen hører ingen steder hjemme!

Og så fik fru Fergo minsandten sagt tre gange, at hun nok gad vide, hvor stor medlidenhed hr. Arne Melchior har med ofrene for kriminaliteten. Må jeg have lov til at oplyse – så direkte og personligt adspurgt må det være helt berettiget – at jeg var et af de første medlemmer af foreningen »Hjælp til Voldsofre«, og jeg har arbejdet for og været medvirkende til, at det er lykkedes at skaffe denne forening statsmidler. Mit parti har altid sagt: Ofrene først og forbryderne dernæst! Så fru Fergos bekymring for min standard og mine følelser og mine synspunkter kan hun spare sig til bedre formål.

Poul Nødgaard (DF):

Det er næsten ikke til at holde ud at lytte, når hr. Arne Melchior har ordet, fordi han er så frelst, at det er helt forfærdeligt. Men lad det nu ligge! Jeg vil ikke ofre flere ord på hr. Arne Melchior i dag. Han går ud og ind af Folketingssalen, lige som det passer ham, og han fyrrer nogle bemærkninger af, som vi andre ikke kan få lejlighed til at tage til genmæle over for, fordi hr. Arne Melchior er forsvundet ud til noget andet.

Lad os vende tilbage til det foreliggende beslutningsforslag. Det kan vi støtte i Dansk Folkeparti, for vi synes, det er et godt forslag, selv om jeg egentlig er lidt skuffet. Når man nu har strammet reglerne op i Indfødsretsudvalget, synes jeg, man kunne opfordre Venstre og De Konservative til sammen med deres venner i regeringen at få kontorcirkulæret strammet op og få bestemmelserne føjet ind i det, for så var vi faktisk ude over alle problemerne.

Det har egentlig været meget hyggeligt at debattere sagen, bortset fra at jeg nok synes, at når hr. Arne Melchior fremstiller sagerne, som han gør i dag, vender han det hele på hovedet og gør alt for voldsofrene. Vi andre ville gerne have, at der slet ikke var nogen voldsofre. Det er det, vi skal sørge for, og det kunne vi bl.a. gøre ved at gå til angreb på de folk, der udøver vold – ja, grin bare! Men synes hr. Arne Melchior, det er morsomt, at når folk overfalder andre på gaden, bliver de løsladt 1 time efter, at de er blevet afhørt, og så kan man igen møde den, der har overfaldet én, på gaden? Det er sådan, det foregår i dagens Danmark, fordi der her i Folketinget er et retspolitisk flertal, som ser fuldstændig skævt på tingene. Det er det, der er sandheden: Danmarks retspolitik er intet som helst værd!

Inge Dahl-Sørensen (V):

Tak til Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet for tilslutningen til forslaget!

Jeg må sige, at det undrer mig såre meget – ja, jeg synes faktisk, det er lidt sørgeligt – at regeringspartierne ikke vil være med til denne ændring af § 3. Vi har i Indfødsretsudvalget den 30. marts 1995 godkendt de kriterier, som er kernen i forslaget, men regeringen mener åbenbart ikke, at de kriterier, Indfødsretsudvalget arbejder ud fra, er fornuftige. Hvis der skulle være nogen som helst fornuft til, burde regeringen naturligvis støtte den politik, regeringspartierne følger i Indfødsretsudvalget.

Forslaget om at ændre § 3 i lov om dansk indfødsret skyldes, at forslagsstillerne anser den nuværende retstilstand for at være utilfredsstillende. Først og fremmest er reglen udtryk for en forskelsbehandling mellem ansøgere til dansk indfødsret, som vi finder er stærkt utilfredsstillende. Det turde være rimeligt, at alle ansøgere bliver ligestillede for loven.

Naturligvis har personer, der har tilbragt størstedelen af deres barndom og ungdom her i landet, et andet tilhørsforhold, og integrationen er meget enklere. Alligevel ser vi tilfælde, hvor ansøgere efter § 3 har begået grov kriminalitet og desuden er dårligt integreret i det danske samfund.

En almindelig ansøger om dansk statsborgerskab stilles i dag over for en række vandelskrav. Vi ønsker ikke, at personer, der har begået grov kriminalitet, har mulighed for at opnå dansk indfødsret lige med det samme. Det virker krænkende på retsfølelsen, hvis f.eks. en drabs-